

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ*

Υ Π Ο
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΣΙΜΩΤΑ
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Καγχάζω (Σύμμ.). (*Β' Βασ. [Σαμ.] 6,16*).

Γελῶ θορυβωδῶς, σαρκαστικῶς. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *umekharke*, ἦτοι καὶ σκιριτῶντα. (Καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ πηδῶντα καὶ σκιριτῶντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐχλεύασεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἀνακρουόμενον», ἦτοι καὶ παίζοντα μουσικὴν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καγχάζοντα», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐλάχιστα δὲ τοὺς Ο'.

Καχλάζω (Ἀκύλ.). (*Ἰωβ 41,23*).

Καχλάζω, κοχλάζω, παφλάζω, ἀναβράζω, ἀναταράσσω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *jagtiah*, ἦτοι ἀναταράσσει, κάμνει νὰ κοχλάζη. (Κάμνει τὴν θάλασσαν νὰ κοχλάζη ὡς λέβης). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀναζεῖ», ἦτοι ἀναξέει, βράζει ἀπὸ ὀργήν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καχλάσει», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Κάθαμα (Ἀκύλ.). (*Δευτ. 29,16*).

Ἀκάθατον ἀντικείμενον, αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀποβάλλεται, ἀπορρίπτεται, ἄνθρωπος φαῦλος, ποταπός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'eth - šiqqutseh*, ἦτοι τὰ βδελύγματα (τὰ ἀκάθαρτα ἀντικείμενα) αὐτῶν. (Καὶ εἶδατε τὰ βδελύγματα καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «τὰ βδελύγματα αὐτῶν». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ τὰ καθάρματα αὐτῶν», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεζ. 6,4.

Καθήλωσις (Σύμμ.). (*Ἰεζ. 7,23*).

Στερέωσις μετ' ἡλούς, κάρφωμα, ἀκίνητοποίησις. Τὸ κείμενον δὲν

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 40 τοῦ προηγουμένου τεύχους.

εἶναι ἀρκούντως σαφὲς ἐνταῦθα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *harathoq*, ἥτοι ἄλυσος. (Θὰ κάμουν ἄλυσον, διότι ἡ χώρα θὰ γεμίση ἀπὸ ἐγκλήματα αἱματηρά, καὶ ἡ πόλις θὰ γεμίση καταδυνάστευσιν). Οἱ Ο' ἔχουν «*φυρμόν*», ἥτοι μεῖξιν, ἀνάμειξιν, ἀναταραχὴν, ἀταξίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καθήλωσιν*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ἐλαφρῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Καθηουχάζω (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 82 [83],2).

Ἦσυχάζω τελείως, ἠρεμῶ, καταπραῦνω, καταπραῦνομαι. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *we'al - tišqot*, ἥτοι καὶ μὴ ἠσυχάσης. (Θεέ, μὴ σιωπήσης, μὴ σιγήσης καὶ μὴ ἠσυχάσης). Οἱ Ο' ἔχουν «*μηδὲ καταπραῦνης*», ἥτοι μὴ κατευνάσης τὴν ἔξαψίν σου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*μὴ καθηουχάσης*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ βασικῶς καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Καθικνούμαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 37 [38],3).

Κατέρχομαι, φθάνω, ἐγγίζω, ἄπτομαι, πλήττω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *nihatu bi*, ἥτοι ἐνεπήχθησαν ἐντός μου. (Τὰ βέλη σου ἐνεπήχθησαν ἐντός μου, καὶ μετὰ πλήττει ἡ χεὶρ σου). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐνεπάγησάν μοι*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καθίκοντό μου*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Καθοδήγησις (Θεοδοτ.). (Ἰσ. 38,15).

Νουθεσία, ὑπόδειξις, ἀκριβής, λεπτομερὴς ὁδήγησις. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'eddadde*, ἥτοι θὰ διάγω (θὰ περιπατῶ). (Θὰ διάγω καθ' ὅλην τὴν ζωὴν μου ἐν τῇ πικρίᾳ τῆς ψυχῆς μου). Οἱ Ο' δὲν ἔχουν τὴν λέξιν οὔτε τὸν οἰκτεῖον στίχον. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*ἐποίησεν καθοδήγησιν*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν.

Κάθυγρος (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 40,21).

Διάβροχος, τελείως ὑγρός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ubitstsa*, ἥτοι καὶ εἰς τοὺς βάλτους (καὶ εἰς τὰ ἔλη). (Κοιμάται κάτω ἀπὸ τοὺς σκιεροὺς θάμνους, ὑποκάτω τῶν καλαμώνων καὶ εἰς τοὺς βάλτους). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ (παρὰ) βούτομον*», ἥτοι καὶ ὑποκάτω τοῦ βουτόμου (φυτοῦ ἀναπτυσσομένου εἰς τοὺς ἐλώδεις τόπους). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*κάθυγρον*», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δέ, ὀλίγον μόνον, καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Καινοποιῶ (Σύμμ.). (Ήσ. 61,4).

Ἄνανεώνω, ἀνακαινίζω, κάμνω κάτι νέον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wehiddešu*, ἦτοι καὶ θὰ ἀνακαινίσουν. (Καὶ θὰ ἀνακαινίσουν τὰς κρημνισμένας πόλεις, τὰς ἐρημωμένας ἀπὸ γενεᾶς γενεῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ καινοῦσιν», ἦτοι, ἐπίσης, καὶ θὰ ἀνακαινίσουν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ καινοποιήσουσιν», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Καίπερτοι (Ἀκύλ.). (Ήσ. 22,1).

(Ἐναντιωματικὸς σύνδεσμος). Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'erho'*, ἦτοι λοιπόν, τώρα. (Τί συνέβη εἰς σὰς τώρα, διότι ἀνέβητε ὅλοι εἰς τὰ δώματα;). Οἱ Ο' ἔχουν «*nun*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καίπερτοι», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Καίριμος (Σύμμ.). (Ἰερ. 27 [50],8).

Καίριος, δυνατός, σημαντικός, ἀποτελεσματικός, τράγος, κριός, ὀδηγὸς λαοῦ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ke'attudim*, ἦτοι ὡς τράγοι, ὅπως οἱ τράγοι. (Φύγετε ἀπὸ τὸ μέσον τῆς Βαβυλώνας, ἐξέλθετε ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων καὶ γίνετε ὅπως οἱ τράγοι ἔμπροσθεν τοῦ ποιμνίου [δηλαδὴ ὡς ὀρμητικοὶ ἠγέται]). Οἱ Ο' ἔχουν «ὡσπερ δράκοντες», ἀπομακρυνόμενοι οὕτως ἀπὸ τὸ ἐβραϊκόν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὡς καιρίμοι», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν.

Καιρίως (Ἀκύλ.). (Δευτ. 32,35).

Ἐν καιρῷ, εἰς κατάλληλον χρόνον ἢ τόπον, κατὰ τρόπον καιρίον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *le'eth*, ἦτοι ἐν καιρῷ. (Ὁ πούς αὐτῶν θὰ ὀλισθήσῃ ἐν καιρῷ, διότι πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῆς καταστροφῆς των). Οἱ Ο' ἔχουν, ὡσαύτως, «ἐν καιρῷ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καιρίως», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀκολουθεῖ δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κακογνωμοσύνη (Θεοδοτ.). (Ψαλμ. 25 [26],10).

Κακὴ γνώμη, βουλή, συμβουλή, κακεντρέχεια. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *zimma*, ἦτοι ἁμαρτία, ἀνομία, ἔγκλημα. ([Μὴ μὲ συμπεριλάβῃς μετὰ τῶν ἁμαρτωλῶν]..., εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἀνομία). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀνομία». Ὁ Θεοδοσίω, μεταφράζων «κακογνωμοσύνη», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κακογνώμων (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 25,3).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος κρίνει κακῶς, ὁ ἀσύνητος, κακεντρεχῆς, κακόγνωμος, δύστροπος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wega' ma'alalim*, ἦτοι καὶ κακὸς εἰς τὰ ἔργα του. (Ἡ γυνὴ εἶχε πολλὴν σύνησιν, ὁ ἀνὴρ ὁμως ἦτο σκληρὸς καὶ κακὸς εἰς τὰ ἔργα του). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ

πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασιν», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ κακογνώμων», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦς Ο'.

Κακοηθίζομαι (Ἀκύλ.). (Παρ. 26,18).

Ἐνεργῶ μετὰ κακίας, δολιότητος, κακοηθεύομαι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει kemithlahleah, ἥτοι ὅπως ὁ παράφρων. (Ὅπως ὁ παράφρων, ὁ ὁποῖος ἐξαπολύει φλόγας, βέλη καὶ θάνατον, οὕτως εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος...). Οἱ Ο' ἔχουν «ὡςπερ οἱ ἰόμενοι», ἥτοι ὅπως οἱ ἰατρευόμενοι (οἱ θεραπευόμενοι). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κακοηθιζόμενος», δὲν ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοῦς Ο'.

Κακουργῶ (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 8,11).

Πράττω τὸ κακόν, ἐγκληματῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει la'asoth ra', ἥτοι εἰς τὸ νὰ πράττουν τὸ κακόν. (Διὰ τοῦτο αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων ἔχουν τάσιν εἰς τὸ νὰ πράττουν τὸ κακόν). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κακουργοῦσιν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Β' Βασ. (Σαμ.) 10,6. Παρ. 13,20.

Κακουχία (Ἀκύλ.). (Δευτ. 16,3).

Σωματικὴ ταλαιπωρία, κάκωσις, κακοπάθεια. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ὀπί, ἥτοι (ἄρτον) καταθλίψεως, δυστυχίας, κακώσεως. (Ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας θὰ τρώγετε μὲ αὐτὸ ἄζυμα, ἄρτον καταθλίψεως). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «κακώσεως». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κακουχίας», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 9,14. 30 (31),8. 131 (132),1, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν 43 (44),25.

Κακοφρονίζω (Ἀκύλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 15,31).

Καθιστῶ τινα κακόφρονα, ἄφρονα, δυσμενῆ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει sakkel, ἥτοι μετὰβαλε, ματαίωσε. (Σὲ παρακαλῶ [Κύριε], ματαίωσε τὰ σχέδια τοῦ Ἀχιτόφελ). Οἱ Ο' ἔχουν «διασκέδασον», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κακοφρόνισον», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, κατὰ τινα δὲ τρόπον καὶ τοῦς Ο'.

Κακωνυμία (Σύμμ.). (Ἐξ. 32,25).

Κακὸν ὄνομα, κακὴ φήμη, δυσωνυμία. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει lešimtsa, ἥτοι πρὸς δυσφήμησιν, πρὸς καταισχύνην. (Ὁ Ἀαρὼν τοῦς εἶχεν ἀφήσει νὰ ἀποχαλινωθοῦν, διὰ νὰ δυσφημηθοῦν εἰς τοῦς

έχθρους των). Οί Ο' έχουν «*ἐπίχαρμα*», ἤτοι χαιρεκακία. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰς κακωνυμίαν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ τοὺς Ο'.

Καλάμημα (Θεοδοτ.). (Ὁβδιού 1,5).

Σταχυολόγημα, συλλογὴ σταχύων. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *oleloth*, ἤτοι ἀποτρυγήματα (ἀποστάφυλα). (Ἐὰν σοῦ ἔλθουν τρυγηταί, δὲν θὰ ἀφήσουν ἀποτρυγήματα;). Οί Ο' ἔχουν «*ἐπιφυλλίδα*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Θεοδοσίω, μεταφράζων «*καλαμήματα*», ἀποδίδει παρπλησιῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὕτω δὲ σχεδὸν καὶ τοὺς Ο'.

Καλιὰ (Σύμμ.). (Γέν. 6,14).

Ευλίνη κατοικία, καλύβη, ἀποθήκη, φωλεὰ πτηνοῦ. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *qinnim*, ἤτοι δωμάτια, διαμερίσματα. (Νὰ κατασκευάσης τὴν κιβωτὸν κατὰ διαμερίσματα). Οί Ο' ἔχουν «*νοσσιὰς*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐννοίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καλιάς*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ σχετικῶς καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Καλπάζω (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 8,6).

Τρέχω μὲ καλπασμόν, προχωρῶ ταχέως. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *so-terph*, ἤτοι ὀρμητικὸς. (Ἐκαστος ἐστράφη εἰς τὴν ἰδικὴν του ὁδόν, ὡς ἵππος ὀρμητικὸς εἰς τὴν μάχην). Οί Ο' ἔχουν «*κάθιδρος*», ἤτοι πλήρης ἰδρωτός («*καταῖδρωμένος*»). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καλπάζων*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Καλύκωσις (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 35,1).

Ἡ λέξις αὕτη ἔχει σχέσιν πρὸς τὸν κάλυκα τοῦ ἄνθους. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *kahabatstsaleth*, ἤτοι ὡς κρίνος (ἢ κάποιο ἄλλο ἄνθος). (Καὶ ἡ ἔρημος θὰ χαρῆ καὶ θὰ ἀνθίσῃ ὡς κρίνος). Οί Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ὡς κρίνον*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὡς καλύκωσις*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰ. Ἀσμ. 2,1.

Καμπτός (Ἀκύλ.). (Παρ. 2,9).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος δύναται νὰ καμφθῆ, ὁ εὐκαμπτος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *ma'ggal*, ἤτοι τρόπος ζωῆς. (Τότε θὰ ἐννοήσης τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν κρίσιν, καὶ θὰ ἐπιτύχῃς πάντα ἀγαθὸν τρόπον ζωῆς). Οί Ο' ἔχουν «*ἄξονας*», ἤτοι πράξεις, τρόπους ζωῆς, περίπου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καμπτούς*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'.

Κάμφις (Ἀκύλ.). (Δ' [Β'] Βασ. 10,12).

Καμπή, λύγισμα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *beth* - 'eqed, ἦτοι ἐν Βαιθακαδ (ἐν οἴκῳ κάμψεως). (Καὶ ἐνῶ εὐρίσκετο ἐν Βαιθακαδ τῶν ποιμένων καθ' ὁδόν...). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «ἐν Βαιθακαδ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν οἴκῳ κάμψεως», δὲν ἀποδίδει τὸ ἑβραϊκὸν ὡς τοπωνύμιον, οὔτε ἀκολουθεῖ τοὺς Ο'.

Κανθαρις (Σύμμ.). (ᾠσηὲ 13,3).

Γένος ἐντόμων. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ukhe'ašan*, ἦτοι καὶ ὡς καπνός. (Διὰ τοῦτο θὰ εἶναι ὡς πρῶτον νέφος ... καὶ ὡς καπνός [ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται] ἐκ τοῦ παραθύρου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀπὸ ἀκριδῶν», ἐξ αὐτοῦ δὲ προήλθεν, πιθανώτατα, τὸ «ἀπὸ δακρυῶν» τοῦ κώδικος B⁴⁴. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ὡς κανθαρίς», ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει ὁμως τοὺς Ο'.

Καπυρός (Σύμμ.). (Ἰησ. Ν. 9,5).

Ἀπεξηραμμένος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *jabeš*, ἦτοι ξηρός. (Καὶ ὄλος ὁ ἄρτος τοῦ ἐφοδιασμοῦ των ἦτο ξηρὸς καὶ τετριμμένος). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «ξηρός». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καπυρός», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Καραδοκία (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 38 [39],8).

Ἡ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀναμονὴ κάποιας εὐκαιρίας, ἐλπίς, προσδοκία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *tohalti*, ἦτοι ἡ ἐλπίς μου. (Καὶ τώρα, Κύριε, τί περιμένω; ἡ ἐλπίς μου στηρίζεται εἰς σέ). Οἱ Ο' ἔχουν «ἡ ὑπόστασίς μου», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς βάσεως τῆς ἐλπίδος. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἡ καραδοκία μου», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 10,28

Καραδοκῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 129 [130],5).

Περιμένω μετὰ πόθου, μετὰ προσοχῆς τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, καιροφυλακτῶ, παραμονεύω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hohalti*, ἦτοι ἐλπίζω. (Προσμένω τὸν Κύριον, προσμένει ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν λόγον του). Οἱ Ο' ἔχουν «ἤλπισεν». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐκαραδόκησα», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κάρως (Σύμμ.). (Γέν. 2,21).

Ἀποκάρωσις, βαθὺς ὕπνος, λήθαργος, ζάλη, νάρκη. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *tardema*, ἦτοι λήθαργον, βαθὺν ὕπνον. (Καὶ ἐπέφερε Κύριος ὁ Θεὸς βαθὺν ὕπνον εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ ἐκοιμήθη). Οἱ Ο' ἔχουν

44. Βλ. Β. Βέλλα, ᾠσηὲ, σελ. 125-126.

«ἔκοπασιν», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κάρων», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 15,12. Α' Βασ. (Σαμ.) 26,12.

Καρούχα (Σύμμ.). (Ἦσ. 66,20).

Εἶδος ἀμάξης τῶν ἀρχόντων, φορεῖον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *ubats-sabbim*, ἦτοι καὶ εἰς ἡγεμονικὰς ἀμάξας, καὶ εἰς φορεῖα. (Τότε θὰ φέρουν ὅλους τοὺς ἀδελφούς σας ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, προσφορὰν εἰς τὸν Κύριον, ἐπάνω εἰς ἵππους καὶ εἰς ἀμάξας καὶ εἰς φορεῖα). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν λαμπήναις», ἦτοι μὲ φορεῖα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἐν καρούχαις», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Καρπεύω (Ἀκύλ.). (Ἐκκλ. 12,5).

Παράγω, συγκομίζω καρπούς. Τὸ κείμενον εἶναι λίαν δυσχερές. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wetharpher*, ἦτοι καὶ θὰ καρπίση, καὶ θὰ ἐκσπάσῃ. (Ὅταν θὰ ἀνθήσῃ ἡ ἀμυγδαλὴ καὶ ἡ ἀκρὶς θὰ βαρύνῃ καὶ ἡ κάππαρις θὰ καρπίσῃ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ διασκεδασθῆ», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς καρποφορίας. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ καρπεύσει», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Καρτερῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 30 [31],25).

Ἐνδυναμώνω, ἐνισχύω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *waja'amets*, ἦτοι καὶ ἄς κραταιοῦται. (Ἄνδριζεσθε, καὶ ἄς κραταιοῦται ἡ καρδιά σας, ὅλοι ὅσοι ἐλπίζετε εἰς τὸν Κύριον). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ κραταιούσθω», ἦτοι καὶ ἄς ἐνδυναμοῦται. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ καρτερούσθω», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 31,17. Ἦσ. 35,3. 44,14, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Παρ. 31,17. Ἦσ. 44,14.

Καρχαρούμαι (Ἀκύλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 6,16).

Ἡ λέξις εἶναι δυσχερῆς καὶ σπανία καὶ ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὀρχεῖσθαι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *umekharker*, ἦτοι καὶ σκιρτῶντα, χορεύοντα. (Καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ πηδῶντα καὶ χορεύοντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐγχεύασεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἀνακρουόμενον», ἦτοι καὶ παίζοντα μουσικῆν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ καρχαρούμενον», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὀλίγον τι δὲ καὶ τοὺς Ο'. Βλ. καὶ καγχάζω.

Καρηδόνιον (Σύμμ.). (Ἦσ. 54,12).

Εἶδος πολυτίμου λίθου. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *kadhod*, ἤτοι πολύτιμος λίθος. (Θὰ κατασκευάσω τὰς ἐπάλλξεις σου μὲ τὸν πολύτιμον λίθον ἀγάτην). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἰασπισ*», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καρχηδόνιον*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Κάρωσις (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 51,17).

Ζάλη, λήθαργος, νάρκωσις, ἀναισθησία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hattar'ela*, ἤτοι τῆς ζάλης. (Ἐπιεῖς ὀλόκληρον τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ, τὸ ποτήριον τῆς ζάλης). Οἱ Ο' ἔχουν «*τοῦ θυμοῦ*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τῆς καρώσεως*», προσεγγίζει ἐντόνως τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 59(60),5, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἦσ. 29,10.

Καταβόσκησις (Σύμμ.). (Ἦσ. 6,13).

Ἡ ἐρήμωσις ἐνὸς τόπου λόγῳ τῆς βοσκήσεως. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *leba'eit*, τὸ ὁποῖον σχετίζεται πρὸς τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν. (Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀπομείνη εἰς αὐτὴν ἐν δέκατον, καὶ αὐτὸ θὰ καταστραφῇ). Οἱ Ο' ἔχουν «*εἰς προνομήν*», ἐννοοῦντες, προφανῶς, ληηλασίαν, συμφοράν, καταστροφὴν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰς καταβόσκησιν*», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Καταβροχῆ (Θεοδοτ.). (Παρ. 3,8).

Βρέξιμον, κατάβρεγμα, μαλάκωμα, καταπράυνσις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wešiqqu*, ἤτοι καὶ δρόσος. Τοῦτο θὰ εἶναι θεραπεία διὰ τὴν σάρκα σου καὶ δρόσος εἰς τὰ ὀστά σου). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἐπιμέλεια*», ἤτοι φροντίς, περίθαλψις, ἀνάπαυσις. Ὁ Θεοδοτίων μεταφράζων «*καὶ καταβροχῆ*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κάταγμα (Σύμμ.). (Ἰεζ. 21,11).

Θραύσις ὀστοῦ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *bešibron*, ἤτοι μὲ συντριβὴν. (Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στέναξε μὲ συντριβὴν τῆς ὀσφύος σου). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ἐν συντριβῇ*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὡς ἐν κατάγματι*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 146 (147),3.

Κατάγγω (Θεοδοτ.). (Κριτ. 11,35 [δίς]).

Ἄγγω, πνίγω, στραγγαλίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hakhrea' hikhra'*

tipi, ἦτοι μὲ ἐτάραξες πάρα πολύ. (Ἄχ, κόρη μου, μὲ ἐτάραξες πάρα πολύ!). Οἱ Ο' ἔχουν «ταραχῆ ἐτάραξάς με», κατὰ τὸν κώδικα Β, ἐν τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ, καὶ «ἐμπεποδοστάτηκάς με», κατὰ τὸν κώδικα Α, ἦτοι μου ἔγινες ἐμπόδιον. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «κατάγχουσα κατήγξάς με», ὑπὸ τὴν ἐννοίαν καὶ ἐνταῦθα τῆς ταραχῆς, ἐπίσης, ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Καταδεῆς (Σύμμ.). (Ίωβ 13,2).

Ἐλλιπής, ἐνδεής, πενιχρός, κατώτερος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει porhei, ἦτοι ὑποδεέστερος. (Ὅσα γνωρίζετε σεῖς, γνωρίζω καὶ ἐγώ· δὲν εἶμαι ὑποδεέστερος ὑμῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀσυνετώτερος», ἦτοι ὀλιγώτερον συνेतός. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καταδεέστερος», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ὀλίγον τι καὶ τοὺς Ο'.

Καταιγίζω (Σύμμ.). (Ἡσ. 54,11).

Ἐπέρχομαι ὡς καταιγίς, γίνομαι θυελλώδης. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει so'ara, ἦτοι τεταραγμένη. (Ἦω τεθλιμμένη, τεταραγμένη, ἀπαρηγόρητος). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀκατάστατος», ἦτοι ἀνήσυχος, ἄστατος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καταιγισθεῖσα», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεζ. 1,4 (δίς), ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ψαλμ. 49 (50),3.

Καταισχυμῶς (Σύμμ.). (Μιχ. 2,6).

Ἐντροπή, ὄνειδισμός, αἰσχύνη, χλευασμός. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει kelimmoth, ἦτοι οἱ ὄνειδισμοί. (Δὲν θὰ ἐπέλθουν ἐναντίον μας οἱ ὄνειδισμοί). Οἱ Ο' ἔχουν «ὄνειδη», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐννοίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καταισχυμῶς», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 43 (44),16.

Κατάκλισις (Σύμμ.). (Ψοηὲ 7,14).

Ἐξάπλωσις ἐπὶ τῆς κλίνης. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'al - miškebotham, ἦτοι εἰς τὰς κλίνας των (ἢ εἰς τοὺς τόπους προσευχῆς των)⁴⁵. (Δὲν μὲ ἐπεκαλοῦντο μὲ τὴν καρδίαν των, ἀλλ' ἐκραύγαζον [ὅταν εὐρίσκοντο] εἰς τὰ κλίνας των [ἢ εἰς τοὺς τόπους προσευχῆς των]). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν», ἦτοι εἰς τὰς κλίνας των. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν κατακλίσειν αὐτῶν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

45. Βλ. καὶ Β. Βέλλα, *μν. ἔργ.*, σελ. 80.

Κατακνίζω (Σύμμ.). (Παρ. 27,4).

Ἐρεθίζω, νύσσω, κεντώ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'akhzerijuth, ἥτοι σκληρός. (Ὁ θυμὸς εἶναι σκληρὸς καὶ [ὀρμητικὴ ὡς] πλημμύρα ἢ ὀργή). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀνελεήμων», ἥτοι ἄσπλαχνος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατακνίζων», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Κατάκορος (Ἀκύλ.). (Γέν. 49,12).

Ἵπερβολικός, ὑπερπληρωμένος, σφοδρός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει ha-khlili, ἥτοι φλογισμένοι. (Οἱ ὀφθαλμοὶ του εἶναι φλογισμένοι ἀπὸ τὸν οἶνον καὶ οἱ ὀδόντες του λευκοὶ ἀπὸ τὸ γάλα). Οἱ Ο' ἔχουν «χαροποιοί», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «χαροποί», ἥτοι πλήρεις χαρᾶς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κατάκοροι», προσεγγίζει ὀλίγον τι τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 23,29.

Κατακόσμησις (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 31 [32],9).

Διακόσμησις, στολισμός, τάξις. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι παρεφθαρμένον καὶ δυσνόητον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'edjo καὶ κατ' ἄλλην ἀνάγνωσιν 'uzzo, ἥτοι στολίδι τοῦ ἵππου. Τὸ νόημα ὁμως τῆς λέξεως ταύτης δὲν ἐναρμονίζεται πρὸς τὴν συνάφειαν τοῦ κειμένου, ἔχοντος οὕτως: «Μὴ γίνεσθε ὡς ὁ ἵππος καὶ ὁ ἡμίονος, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν σύνεσιν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ στόμα συγκρατεῖται μὲ χαλινὸν καὶ φίμωτρον». Οἱ Ο' ἔχουν ἐν προκειμένῳ «τὰς σιαγόνας αὐτῶν», μὴ ἀποδίδοντες πιστῶς τὸ κείμενον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κατακόσμησιν αὐτοῦ», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ σαφῶς ἀπὸ τοὺς Ο'. Διὰ τῆς μεταφράσεως ταύτης τοῦ Ἀκύλα διευκολύνεται ἡ διακρίβωσις τῆς πραγματικῆς ἐννοίας, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐνταῦθα τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Καταλαζονεύομαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 136 [137],3)

Ἐχω ἀλαζονείαν, κομπάζω, ὀμιλῶ ἀλαζονικῶς ἐναντίον κάποιου. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει wetholalenu, ἥτοι καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μᾶς ἐλεηλάτησαν (οἱ ὅποιοι μᾶς κατετρόπωσαν). (Ἐκεῖ ἐξήτησαν ἀπὸ ἡμᾶς ἄσματα, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μᾶς ἠχμαλώτισαν, καὶ ὕμνους, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μᾶς ἐλεηλάτησαν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς», ἥτοι καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μᾶς ἀπήγαγον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ οἱ καταλαζονεόμενοι ἡμῶν», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Κατάλεγμα (Σύμμ.). (Ίεζ. 2,10).

Θρηνώδες, νεκρικόν ἄσμα. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει wahege, ἦτοι καὶ θρηνώδία. (Καὶ ἦσαν γεγραμμένοι ἐπ' αὐτοῦ κλαυθμὸς καὶ θρηνώδία καὶ οὐαί). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ μέλος», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ πενθίμου ἄσματος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ κατάλεγμα», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ίερ. 32,16 (25,30).

Καταμεγαλύνομαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 37 [38],17).

Ὑπερηφανεύομαι εἰς βάρος κάποιου ἄλλου. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει higdilu, ἦτοι θὰ καυχηθοῦν, θὰ ὑπερηφανευθοῦν. (Ὅταν ὀλισθήσουν οἱ πόδες μου, αὐτοὶ θὰ καυχηθοῦν ἐναντίον μου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐμεγαλορομήσαν», ἦτοι εἶπον μεγάλους λόγους. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καταμεγαλύνοντό μου», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἔβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 40 (41),10, ὅπου χρησιμοποιοῦν ταύτην καὶ οἱ Ἀκύλας καὶ Θεοδοτίων.

Καταμέτρησης (Ἀκύλ.). (Ίωβ 28,25).

Ἀκριβῆς μέτρησης. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει bemidda, ἦτοι μὲ μέτρον. (Διὰ τὰ ζυγίση τὸ βάρος τῶν ἀνέμων καὶ τὰ σταθμίση τὰ ὕδατα μὲ μέτρον). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «μέτρα». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν καταμετρήσει», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Καταπαιδεύω (Σύμμ.). (Θρην. 1,13).

Τιμωρῶ αὐστηρότατα. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει wajjirdenna, ἦτοι καὶ τὰ ἐξουσιάζει (καὶ τὰ καταβάλλει). (Ἀπὸ τὰ ὕψη ἐξαπέστειλε πῦρ εἰς τὰ ὀσῆ μου καὶ τὰ ἐξουσιάζει). Οἱ Ο' ἔχουν «κατήγαγεν αὐτό», ἦτοι τὸ εἰσήγαγεν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατεπαίδευσεν», προφανῶς ἐκ τοῦ «καὶ ἐπαίδευσεν»⁴⁶, προσεγγίζει τὸ ἔβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'.

Καταπατάκτη (Ἀκύλ.). (Ίερ. 36 [29], 26).

Καταπακτή, ὑπόγειος εἰρκτή, δεσμά. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει we'el - hatstsinog, ἦτοι καὶ εἰς τὰ δεσμά. (Ὁ Κύριος σὲ κατέστησεν ἱερέα ... διὰ τὰ ἐπιστατῆς ... καὶ τὰ θέσης αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὰ δεσμά). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ εἰς τὸν καταρράκτην», ἦτοι καὶ εἰς τὸ μέρος ὅπου βασανίζονται οἱ κατάδικοι. Ὁ

46. Βλ. Septuaginta, Threni, ἐκδ. J. Ziegler, ἐν τῷ χωρίῳ.

Ἄκυλας, μεταφράζων «καὶ πρὸς τὴν καταπατάκτην», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Καταπέτομαι (Ἄκυλ.). (Ἰεζ. 17,23).

Πετῶ πρὸς τὰ κάτω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wešakhnu*, ἤτοι καὶ θὰ ἀναπαύωνται (καὶ θὰ κατοικοῦν). (Καὶ θὰ ἀναπαύωνται κάτω ἀπὸ αὐτὴν ὅλα τὰ πτερωτά, παντὸς εἴδους). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀναπαύσεται», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «καταπηθήσεται», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Καταπήξ (Σύμμ.). (Ἰωβ 38,6).

Πάσσαλος, ὁ ὁποῖος εἶναι καρφωμένος εἰς τὴν γῆν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'adaneha*, ἤτοι αἱ βάσεις της (τὰ θεμέλιά της). (Ἐπάνω εἰς τί ἔχουν στηριχθῆ αἱ βάσεις της;). Οἱ Ο' ἔχουν «οἱ κρίκοι αὐτῆς». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «οἱ καταπήγες», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κατάπομα (Ἄκυλ.). (Ἰερ. 28 [51],44).

Ποτόν, μέθη. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'eth - bile'o*, ἤτοι ὅσα ἔχει καταπίει. (Καὶ θὰ ἐκβάλω ἀπὸ τὸ στόμα του ὅσα ἔχει καταπίει). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ἃ κατέπιεν*». Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «τὸ κατάπομα αὐτοῦ», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο': Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Καταπόνησις (Σύμμ.). (Ἐξ. 3,7).

Ἐξασθένησις, ταλαιπωρία, ἐξάντλησις ἐξ αἰτίας κόπου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'eth - 'oni*, ἤτοι τὴν δυστυχίαν. (Εἶδον τὴν δυστυχίαν τοῦ λαοῦ μου, ὁ ὁποῖος ζῆ ἐν Αἰγύπτῳ). Οἱ Ο' ἔχουν «τὴν κάκωσιν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τῆς καταπονήσεως», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 31 (32),10.

Κατάποις (Ἄκυλ.). (Παρ. 23,2).

Ἡ ἐνέργεια τοῦ καταπίνειν, ἢ καταβρόχθισις, ὁ φάρυγξ ὡς τὸ ὄργανον τῆς καταπόσεως. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *belo'ekha*, ἤτοι εἰς τὸν φάρυγγά σου. (Καὶ βάλε μάχαιραν εἰς τὸν φάρυγγά σου, ἐὰν εἶσαι ἄνθρωπος μὲ ὑπερβολικὴν ὄρεξιν). Οἱ Ο' ἔχουν «(καὶ ἐπίβαλε) τὴν χεῖρά σου», ἤτοι (θέσε) τὴν χεῖρά σου (εἰς τὸν φάρυγγά σου). Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «ἐν καταπόσει σου», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, κατὰ βᾶσιν δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Καταπτύρομαι (Ἄκυλ.). (Γέν. 41,8).

Τρομοκρατοῦμαι, ἐκφοβίζομαι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wattira'em*,

ἦτοι καὶ ἐταράχθη. (Καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἐταράχθη τὸ πνεῦμά του). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «καὶ ἐταράχθη». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ κατεπτύρη», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κατάργησις (Σύμμ.). (Θρην. 1,7).

Κατάλοιποις, ἀκύρωσις, ἀχρήστευσις, παύσις ἐνεργείας. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'al - mišbatteha, ἦτοι διὰ τὴν πτώσιν της. (Εἶδον αὐτὴν οἱ ἐχθροὶ καὶ ἐχάρησαν διὰ τὴν πτώσιν της). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς», ἦτοι διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν της. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τῆς καταργήσεως αὐτῆς», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, οὕτω δὲ περιίτου καὶ τοὺς Ο'.

Κατάρροια (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 125 [126],4).

Ἡ πρὸς τὰ κάτω ροή, καταρροή, κατάρρους. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει ka'arhiqim, ἦτοι ὅπως τοὺς χειμάρρους. (Ἐπίστρεψε, Κύριε, τοὺς αἰχμαλώτους μας, ὅπως τοὺς [ὀρμητικοὺς] χειμάρρους εἰς τὸν νότον). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «ὡς χειμάρρους». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὡς καταρροίας», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 77 (78), 44.

Καταρροφῶ (Σύμμ.). (Ἰωβ 39,30).

Ροφῶ, καταπίνω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει je'al'u, ἦτοι πίνουν (χορταίνουν). (Οἱ νεοσσοὶ τοῦ πίνουν αἷμα, καὶ ὅπου ὑπάρχουν πτώματα, ἐκεῖ εἶναι καὶ αὐτός). Οἱ Ο' ἔχουν «φύρονται», ἦτοι συμφύρονται (ἀναμειγνύονται, λερώνονται). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καταρροφῶσιν», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὀλίγον δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Καταρτισμὸς (Σύμμ.). (Ἠσ. 38,12).

Ἐπιδιόρθωσις, διαλλαγὴ, συμφιλίωσις, προπαρασκευή, γύμνασις, παιδεία, μόρφωσις. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι λίαν δυσχερές. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει middalla, ἦτοι ἀπὸ τὸ στημόνι. (Ἔκοψε τὴν ζωὴν μου ὡς ὑφαντῆς, ἀπὸ τὸ στημόνι μὲ κόπτει). Οἱ Ο' εἶναι περισσότερον ἀσαφεῖς. Ὁ δὲ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἀπὸ καταρτισμοῦ», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν.

Κατασκευαστὸς (Ἀκύλ.). (Ἀριθμ. 7,3).

Ἐντελῶς σκεπασμένος, ἀπόκρυφος, ἀφανής. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει tsab, ἦτοι σκεπαστάς. (Καὶ προσέφεραν τὰ δῶρά των ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἕξ ἀμάξας σκεπαστάς καὶ δώδεκα βόας...). Οἱ Ο' ἔχουν «λαμπηνικάς», ἦτοι ἀμάξας σκεπαστάς, ὁμοίως πρὸς λαμπήνας. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κατασκευαστάς», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν

«σκεπαστός», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Κατάσπενσις (Θεοδοτ.). (Παρ. 1,27).

Ἐπιτάχυνσις, ταχύτης, σπουδῆ, ὀρμητικότης, ταραχή. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *kesurpha*, ἥτοι ὡς ἀνεμοστρόβιλος (ὡς σφοδρὸς ἄνεμος). («Ὅταν ἐπέλθῃ ὁ φόβος σας ὡς θύελλα, καὶ θὰ ἐφορμήσῃ ἡ καταστροφή σας ὡς ἀνεμοστρόβιλος...»). Οἱ Ο' ἔχουν «ὁμοίως καταγιδί», ἥτοι ὡς καταγιγίς. Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «κατάσπενσις», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κατασπουδασμός (Ἀκύλ.). (Σοφ. 1,18).

Ταραχή, ταχύτης, καταπίεσις, σύγχυσις, θορύβησις. Τὸ κείμενον εἶναι τεταραγμένον καὶ δυσχερέστατον ἐνταῦθα. Φαίνεται, πάντως, ὅτι ὁμιλεῖ περὶ ταχείας καταστροφῆς τῆς γῆς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *ni-bhala*, ἥτοι ταχέως. (Θὰ ἐπιφέρῃ ταχέως καταστροφήν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ σπουδῆν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κατασπουδασμόν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἀκόμη δὲ περισσότερον τοὺς Ο'.

Καταστάζω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 118 [119],28).

Στάζω, σταλάζω, ἀφήνω ὑγρὸν νὰ πίπτῃ κατὰ σταγόνας. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *dalerpha*, ἥτοι χύνει δάκρυα, δακρῦζει. (Χύνει δάκρυα ἢ ψυχὴ μου ἀπὸ θλίψιν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἔσταξεν», κατ' ἄλλας δὲ γραφὰς «ἐνύσταξεν» καὶ «ἔστέναξεν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατέσταξεν», ἀποδίδει μὲν καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει ὁμως περισσότερον τοὺς Ο'.

Κατάστρομα (Σύμμ.). (Γ' [Α'] Βασ. 6,10).

Πάτωμα, δάπεδον, στέγη. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'eth - hajjatsia'*, ἥτοι τὰ πατώματα (οἰκοδομῆς)⁴⁷. (Καὶ ἔκτισε τὰ πατώματα εἰς ὅλον τὸν οἶκον). Οἱ Ο' ἔχουν «τοὺς ἐνδέσμονς», ἥτοι τὰ ξυλοδέματα (τοὺς ξυλίνους σκελετοὺς τῆς οἰκοδομῆς). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὸ κατάστρομα», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ὀλίγον ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 5.

Κατατομή (Σύμμ.). (Ἱερ. 31 [48],37).

Τελεία, κατακόρυφος τομή, ἐντομή, πλαγία ὄψις τοῦ προσώπου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *gedudoth*, ἥτοι ἐντομαὶ (σχισμαί, ἀυλακώματα).

47. Ἡ ἑβραϊκὴ αὕτη λέξις ἔχει καὶ ἄλλας σημασίας (βλ. καὶ Δ. Καϊμάκη, Ὁ ναὸς τοῦ Σολομώντα, σελ. 192-193).

(Εἰς πᾶσαν χεῖρα θὰ ὑπάρχουν έντομαὶ καὶ εἰς πᾶσαν ὀσφὺν σάκκος). Οἱ Ο' ἔχουν «κόφονται», ἤτοι θὰ κοποῦν, θὰ σχισθοῦν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατατομαί», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κατατυραννώ (Σύμμ.). (Ἄριθμ. 16,13).

Καταπιέζω, ἄρχω τυραννικῶς, κατεξουσιάζω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *thistarer*, ἤτοι νὰ ἐξουσιάζῃς. (Ἐξήγαγες ἡμᾶς ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ρέουσάν γάλα καὶ μέλι ..., διὰ νὰ μᾶς ἐξουσιάζῃς ὡς ἡγεμῶν;). Οἱ Ο' ἔχουν «κατάρχεις», ἤτοι μᾶς κυβερονᾶς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατατυραννεῖς», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Καταφανῆς (Ἀκύλ.). (Γέν. 22,2).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος φαίνεται καλῶς, σαφῶς, ὁ ὀλοφάνερος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *hammorijja*. Δι' αὐτοῦ δηλοῦται ὁ λόφος Μορία, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶχε κτισθῆ ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος, προέρχεται δὲ ἐκ τοῦ ρήματος *ga'a* (βλέπειν). (Λάβε τὸν υἱόν σου ... καὶ πήγαινε εἰς τὸν τόπον Μορία). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς (τὴν γῆν) τὴν ὑψηλὴν», ἤτοι εἰς (τὸν) ὑψηλὸν τόπον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὴν καταφανῆ», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 11, 30. Ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Καταφλυαρῶ (Σύμμ.). (Ἰερ. 20,7).

Φλυαρῶ πολὺ, λέγω πολλὰ ἀνόητα, περιττὰ καὶ μωρὰ. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *lo'eg li*, ἤτοι μὲ χλευάζουν. (Ἐγὼ ἀντικείμενον ἐμπαιγμοῦ ὄλην τὴν ἡμέραν ὄλοι μὲ χλευάζουν). Οἱ Ο' ἔχουν «μυκτηριζόμενος», ἤτοι ἐμπαιζόμενος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καταφλυαρεῖ μου», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Καταφορὰ (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 29,10).

Πτώσις, κατάπτωσις, προσβολή, ληθαργικὴ κατάστασις, πλήγμα. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *tardema*, ἤτοι (πνεῦμα) ληθαργικῆς καταστάσεως, ληθάργου (βαθέως ὕπνου). (Ὁ Κύριος ἐξέχυσεν ἐπάνω σας πνεῦμα ληθάργου). Οἱ Ο' ἔχουν «κατανύξεως», ἤτοι νάρκης, ληθάργου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καταφορᾶς», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 2,11. Α' Βασ. (Σαμ.) 26,12. Παρ. 19,15.

Κατεπαίρομαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 60 [61],3).

Ἐπαίρομαι ὑπερβαλλόντως, καθ' ὑπερβολήν. Τὸ κείμενον δὲν εἶναι σαφὲς ἐνταῦθα. Πάντως, τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει jagum, ἥτοι πολὺ ὑψηλός. (Μὲ τοποθετεῖς ἐπάνω εἰς βράχον πολὺ ὑψηλὸν δι' ἐμέ). Οἱ Ο' ἔχουν «ὑψωσας». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατεπαίρεται», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κατεπίθεις (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 31 [32],2).

Δόλος, τέχνασμα, στρατήγημα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει remijja, ἥτοι δόλος. (Εὐτυχῆς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ..., εἰς τοῦ ὁποῦ τοὺν νοῦν δὲν ὑπάρχει δόλος). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «δόλος». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κατεπίθεις», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 119 (120),3.

Κατέργασμα (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 45 [46],9).

Ἔργον, πόνημα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει miphe'alothe, ἥτοι τὰ ἔργα. (Ἐλάτε νὰ δῆτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «τὰ ἔργα». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κατεργάσματα», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἑναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 8,22.

Κατερείπω (Θεοδοτ.). (Ἰωβ 37,1).

Καταρρίπτω, κατακρημνίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει wejittar, ἥτοι καὶ πηδᾶ, καὶ μετακινεῖται. (Καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη ἡ καρδία μου τρέμει καὶ μετακινεῖται ἀπὸ τὴν θέσιν της). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἀπερρύη», ἥτοι καὶ μετεκινήθη. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ κατερείπει», ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Κατισχυρεύομαι (Σύμμ.). (Ἰωβ 15,25).

Γίνομαι ἰσχυρός, δυνατός, ὀρμητικός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει jithgabbar, ἥτοι ὑπερηφανεύθη. (Ἦλωσε τὰς χεῖράς του ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπερηφανεύθη κατὰ τοῦ Παντοδυνάμου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐτραχηλίασεν», ἥτοι ὑψωσε τὸν τράχηλον, ὑπερηφανεύθη. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατισχυρεύθη», ἀπομακρύνεται, τὸσον ἀπὸ τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Ψαλμ. 85 (86),14. 88 (89),8.

Κατίσχω (Θεοδοτ.). (Παρ. 12,25).

Σταματῶ, ἐμποδίζω, κατέχω, Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει jashenna, ἥτοι

συνταράσσει, ταπεινώνει. (Ἡ θλίψις εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου τὴν ταπεινώνει). Οἱ Ο' ἔχουν «ταράσσει». Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «κατίσχει αὐτόν», προσεγγίζει ὀλίγον, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Κατοικιστῆς (Σύμμ.). (Ἰερ. 27 [50],7).

Ἰδρυτής, ἀρχηγὸς ἀποικίας, ἀποικιστής. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει newe, ἥτοι κατοικία, οἶκος, διατριβή. (Ἠμάρτησαν εἰς τὸν Κύριον, τὴν κατοικίαν τῆς δικαιοσύνης, εἰς τὸν Κύριον, τὴν ἐλπίδα τῶν πατέρων των). Οἱ Ο' ἔχουν «νομή», ὑπὸ παρεμφερῆ σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τῷ κατοικιστῇ», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἐλαφρῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κατόπιν (Σύμμ.). (Ἰησ. Ν. 10,19).

Ἀκολούθως, μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, ὀπισθεν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'aha-ge, ἥτοι ὀπισθεν. (Βαδίσατε ὀπισθεν τῶν ἐχθρῶν σας [καταδιώξατε τοὺς ἐχθρούς σας]). Οἱ Ο' ἔχουν «ὀπίσω». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατόπιν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Β' Βασ. (Σαμ.) 5,23.

Κατούλωσις (Ἀκύλ.). (Ἠσ. 58,8).

Θεραπεία τραύματος, ἐπούλωσις, ἴασις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wa'agukhathekha, ἥτοι καὶ ἡ θεραπεία σου. (Τότε τὸ φῶς σου θὰ λάμπῃ ὡς ἡ αὐγή, καὶ ἡ θεραπεία σου θὰ ἀναβλαστήσῃ ταχέως). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὰ ἰάματά σου». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἡ κατούλωσις σου», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κατοχεὺς (Σύμμ.). (Ἐξ. 26,17).

Κρατητῆρ, ἔμβολον, μοχλός, σύρτης. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει jadoth, ἥτοι προεξοχαί (στρόφιγγες, τεχνηταὶ χεῖρες). (Εἰς ἐκάστην σανίδα θὰ ὑπάρχουν δύο προεξοχαί, ἢ μία ἕναντι τῆς ἄλλης). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀγκωνίσκους», ἥτοι προεξοχὰς (κλειδώσεις). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κατοχεῖς», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Καῦσος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 31 [32],4).

Καῦμα, καύσων, ὑπερβολικὴ ἀτμοσφαιρικὴ θερμότης. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει beharbone qajits, ἥτοι ἔνεκα τῆς θερμῆς ξηρασίας. (Μετεβλήθη ὁ χυμὸς μου ἔνεκα τῆς θερμῆς ξηρασίας). Οἱ Ο', ἀναγνώσαντες ἄλλως τὸ κείμενον, ἔχουν «ἐν τῷ ἐμπαγήναι μοι ἄκανθαν», ἥτοι ὅταν εἰσήρχετο ἐντός μου ἄκανθα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὡς καῦσος», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς κακῶς μεταφράσαντας Ο'.

Καυστή (Θεοδοτ.). (Λευιτ. 7,9).

Καυτή, καύσιμος, πεπυρακτωμένη. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *bammarghe-
seth*, ἥτοι εἰς τὸ τηγάνι. (Καὶ πᾶν ὅ,τι παρασκευάζεται εἰς τὸ
τηγάνι ... νὰ δίδεται εἰς τὸν ἱερέα). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπ' ἐσχάρας». Ὁ
Θεοδοσίων, μεταφράζων «καυστή», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊ-
κόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'.

Κελαδῶ (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 49,13).

Ἄδω, ψάλλω, κράζω, κραυγάζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *jirhtsehu*,
ἥτοι χαρῆτε, ἀλαλάξατε, κραυγάσατε. (Ψάλατε οἱ οὐρανοί,
καὶ ἄς ἀγαλιασθῆ ἡ γῆ, κραυγάσατε τὰ ὄρη). Οἱ Ο' ἔχουν «ρηξάτω-
σαν», ἥτοι ἄς κραυγάσουν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κελαδήσα-
τε», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησι-
μοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 52,9. 54,1. 55,12.

Κέντημα (Θεοδοτ.). (Παρ. 12,18).

Κέντρισμα, πληγή, ἐρεθισμός, νυγμός δι' αἰχμηροῦ ὄργανου. Τὸ
ἑβραϊκὸν ἔχει *kemadqeroth*, ἥτοι ὡς αἱ πληγαί, ὅπως τὰ
τραύματα. (Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ὀμιλεῖ ἀστοχάστως εἶναι ὅπως τὰ
τραύματα τῆς μαχαίρας [τραυματίζει ὅπως ἡ μάχαιρα]). Οἱ Ο' ἔχουν
«κιτρώσκουσι», ἥτοι πληγώνουν. Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «ἐν
κεντήματι», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ
λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Κένωμα (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 59,4).

Κενότης, μηδαμινότης, ματαιότης, μηδέν, ἐρημία. Τὸ ἑβραϊκὸν
ἔχει *'al - tohu*, ἥτοι εἰς τὴν μηδαμινότητα. (Ἐχουν ἐμπιστοσύ-
νην εἰς τὴν μηδαμινότητα καὶ ὀμιλοῦν ψεῦδη). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπὶ μα-
ταιοίς», ἥτοι εἰς τὴν ματαιότητα (εἰς τὰ εἰδωλα). Ὁ Ἀκύλας,
μεταφράζων «ἐπὶ κενώματι», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης
καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 1,2.
Δευτ. 32,10. Ἰὼβ 26,7. Ἦσ. 40,23.

Κένωσις (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 34,11).

Ἐρήμωσις, ἄδειασμα, κενότης, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κενοῦν. Τὸ
ἑβραϊκὸν ἔχει *thohu*, ἥτοι τῆς ἐρημώσεως. (Καὶ ἐπὶ τῆς χώρας
ταύτης θὰ ἀπλώσῃ [ὁ Κύριος] σχοινίον ἐρημώσεως). Οἱ Ο' ἔχουν
«ἐρήμων», ἥτοι ἐρημώσεως. Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «κενώ-
σεως», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κεραμύλλιον (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 63,3).

Κεράμιον, κέραμος, ἀγγεῖον πήλινον. Τὸ κείμενον, τόσον τὸ

έβραϊκὸν ὄσον καὶ τῶν Ο', εἶναι τεταραγμένον ἐνταῦθα καὶ δυσχερέστατον. Πάντως, εἰς τὸ έβραϊκὸν διακρίνεται ὡς ἀντίστοιχον ἢ λέξις *ruqa*, ἥτις σχετίζεται πρὸς κάδον ληνοῦ. (Ἐπάτησα τὸν κάδον μόνος, καὶ ἀπὸ τοὺς λαοὺς κανεῖς δὲν ἦτο μαζί μου). Οἱ Ο' ἔχουν «πλήρης». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κεραμύλλιον», τὸ ὁποῖον εἶναι διάφορον τοῦ συνήθως ξυλίνου κάδου τῶν διὰ τῶν ποδῶν συνθλιβομένων (τῶν πατουμένων) σταφυλῶν, ἀπομακρύνεται ἐμφανῶς ἀπὸ τὸ έβραϊκὸν καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Κεραύνιος (Σύμμ.). (Ἐξ. 28,17).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει σχέσιν πρὸς τὸν κεραυνόν, εἶδος πολυτίμου λίθου, σχετιζομένου πρὸς τὸ ἡλιοτρόπιον. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει *ubareqeth*, ἥτοι καὶ σμάραγδον. (Ἡ πρώτη σειρὰ νὰ εἶναι ἀπὸ σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάραγδον). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «καὶ σμάραγδος». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κεραύνιος», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ έβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Κερδαίνω (Σύμμ.). (Ἰωβ 22,3).

Κερδιζῶ, ὠφελουῖμαι, ἔχω κέρδος. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει *betsa'*, ἥτοι κερδιζει, ἔχει κέρδος. (Τί ἐνδιαφέρει τὸν Κύριον, ἐὰν ἐσὺ εἶσαι δίκαιος; ἢ τί κέρδος ἔχει ἐὰν ἐσὺ εἶσαι ἄμεμπτος εἰς τὰ ἔργα σου;). Οἱ Ο' ἔχουν «ὠφέλεια». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἡ κερδανεί», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ έβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Κέρδος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 29 [30],10).

Ὁφελος, ὠφέλεια. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει *betsa'*, ἥτοι ὠφέλεια. (Ποία ἢ ὠφέλεια εἰς τὸ αἷμά μου ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν τάφον;). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «ὠφέλεια». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κέρδος», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ έβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 37,26. Ἐκκλ. 4,9. Μιχ. 4,13, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Ἰεζ. 27,24 καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Γέν. 37,26.

Κερεῖνός (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 49 [50],9).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος φέρει κέρατα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ὁ κερασφόρος. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει *'attudim*, ἥτοι τράγους. (Δὲν θὰ δεχθῶ μόνον ἐκ τοῦ οἴκου σου, τράγους ἐκ τῶν ποιμνίων σου). Οἱ Ο' ἔχουν «χιμάρους», ἥτοι τράγους. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κερεῖνούς», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ έβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο', χωρὶς ὁμως δουλικὴν ἐξάρτησιν ἐκ τῶν δύο τούτων κειμένων. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Κέρκιον (Σύμμ.). (Λευιτ. 7,3).

Κέρκος, οὐρὰ τῶν ζῶων. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει ha'alja, ἤτοι οὐρά. (Καὶ θὰ προσφέρεται ὄλον τὸ λίπος ἐξ αὐτοῦ, ἢ οὐρὰ καὶ τὸ λίπος, τὸ ὁποῖον καλύπτει τὰ ἐντόσθια). Οἱ Ο' ἔχουν «ὄσφύν», ἤτοι μέσῃν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κέρκιον», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ὀλίγον ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα καὶ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν 8,25 ὑπὸ τοῦ Συμμάχου καὶ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Κιβώριον (Θεοδοτ.). (Ἀμώς 9,1).

Κουβούκιον, μνήμα, τάφος, φέρετρον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει haka-phtor, ἤτοι τὸ κιονόκρανον. (Εἶδον τὸν Κύριον ἰστάμενον πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐκτύπα τὸ κιονόκρανον, καὶ ἐσεῖοντο τὰ θεμέλια). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸ ἰλαστήριον» (τὸ χρυσοῦν κάλυμμα τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «κιβώριον», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Κιγκλιδωτός (Ἀκύλ.). (Δ' [B'] Βασ. 1,2).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶναι φραγμένος μὲ κιγκλίδωμα, ὁ καγκελωτός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει be'ad haššebakha, ἤτοι διὰ τοῦ κιγκλιδώματος. (Καὶ ἔπεσεν ὁ Ὁχοζίας διὰ τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ ἐν Σαμαρεία ὑπερώου του). Οἱ Ο' ἔχουν «διὰ τοῦ δικτυωτοῦ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «περὶ τὸν κιγκλιδωτόν», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κικεῶν (Ἀκύλ.). (Ἰων. 4,6).

Τὸ φυτὸν ρίκινος ἢ κίμ ἢ κροτών. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει qiqajon, ἤτοι ρίκινον. (Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς ρίκινον νὰ ἀνέλθῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ). Οἱ Ο' ἔχουν «κολοκύνθη»⁴⁸. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κικεῶνα», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ ὅμως καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Κιρρός (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 13,12).

Υπόξανθος, κτρινωπός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει mirraz, ἤτοι ἀπὸ τὸ καθαρόν χρυσίον. (Ὁ ἄνθρωπος θὰ εἶναι πολυτιμότερος ἀπὸ τὸ καθαρόν χρυσίον). Οἱ Ο' ἔχουν «ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀκατεργάστου, ἤτοι τοῦ καθαροῦ, ἐπίσης, χρυσίου. Ὁ

48. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ παρ' ἡμῖν γνωστοῦ φυτοῦ τῆς κολοκύνθης (βλ. καὶ Β. Βέλλα, Ἰωνᾶς - Ναοῦμ - Ἀββακούμ - Σοφονίας, σελ. 30).

Ἄκυλας, μεταφράζων «κιρρόν», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 8,19.

Κίτρις (Ἄκυλ.). (Λευιτ. 23,40).

Τὸ φυτὸν κιτρέα ἢ κίτρος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hadar*, ἥτοι στολισμός. (Καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν θὰ λάβετε καρπὸν ἀπὸ ὠραίων δένδρον [πιθανῶς κίτρον]). Οἱ Ο' ἔχουν «ὠραίων». Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «κίτρις», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοῦς Ο'.

Κλαγγή (Σύμμ.). (Ψαλμ. 39,19).

Κραυγή, κρωγμὸς πτηνοῦ, ταραχή, ὄξυς ἤχος ἀπὸ συγκρουόμενα ὄπλα, ιδίως ξίφη. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *ga'ma*, ἥτοι χαίτη (δόξα, μεγαλοπρέπεια). (Μήπως δύνασαι ἐσὺ νὰ ἐνδύσης τὸν τράχηλον αὐτοῦ με ἰσχύν;). Οἱ Ο' ἔχουν «φόβον». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κλαγγήν», δὲν ἀποδίδει ἱκανοποιητικῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦς Ο' ἀκόμη περισσότερο.

Κλάδευσις (Ἄκυλ.). (Ἰσμ. 2,12).

Τὸ κλάδευμα, ἡ ἀποκοπὴ περιπτῶν κλάδων ἀπὸ δένδρα ἢ θάμνους. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hazzamir*, ἥτοι τοῦ κλαδεύματος. (Ἐφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ κλαδεύματος). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «τῆς τομῆς». Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «τῆς κλαδεύσεως», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοῦς Ο'. Σημειωτέον ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἑβραϊκὴ λέξις ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄσματος, τοῦ ὕμνου, τῆς ᾠδῆς, μεταφραζομένη ἀναλόγως ὑπὸ διαφόρων ἐρμηνευτῶν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται εἰς τὸ προαναφερθὲν χωρίον καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου, ἀκολουθοῦντος εἰς τὴν μετάφρασίν του τοῦς Ο', ὡς ἀκριβῶς πρᾶττει καὶ ὁ Ἄκυλας.

Κλάνιον (Ἄκυλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 1,10).

Εἶδος κοσμήματος, φέλιον, βραχιόλι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *we'ets - 'ada*, ἥτοι καὶ τὸ βραχιόλι. (Καὶ ἔλαβον τὸ στέμμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ τὸ βραχιόλι, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὸν χλιδῶνα», ἥτοι καὶ τὸ βασιλικὸν βραχιόλι. Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «καὶ τὸ κλάνιον», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν διαφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοῦς Ο'.

Κληρουγία (Σύμμ.). (Ρουθ 4,7).

Κληρονομία, κληρονομικὸν δικαίωμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'al - hage'ulla*, ἥτοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς συγγενείας (τῆς κληρονομίας, τῆς ἐξαγορᾶς). (Ἐπῆρχε δὲ ἡ ἐξῆς συνθήθεια παλαιότερον

παρ' Ἰσραήλ, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς συγγενείας καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς⁴⁹). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν», ἦτοι διὰ τὸ ἐκ τῆς συγγενείας κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περὶ κληρουργίας», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Κληρουχῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 81 [82],8).

Κληρονομῶ, διανέμω κτήματα διὰ κλήρου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *thinhai*, ἦτοι θὰ λάβῃς ὡς κληρονομίαν. (Ἀνάστα, Θεέ, νὰ κρίνῃς τὴν γῆν, διότι ἐσὺ θὰ λάβῃς ὡς κληρονομίαν ὅλα τὰ ἔθνη). Οἱ Ο' ἔχουν «κατακληρονομήσεις», ἦτοι θὰ κληρονομήσῃς ἐξ ὀλοκλήρου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κληρουχήσεις», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Κλόνησις (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 14,1).

Κλονισμός, σάλος, συντάραξις, ἰσχυρὰ διάσεισις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *rogez*, ἦτοι ὀργή, ταραχή. (Ἄνθρωπος γεννημένος ἐκ γυναικὸς εἶναι βραχύβιος καὶ πλήρης ταραχῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «(πλήρης) ὀργῆς». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «(πλήρης) κλονήσεως», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 3,17·26, 37,2.

Κλόνος (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 12,18).

Ταραχώδης κίνησις, σάλος, συγκλονισμός, τρόμος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *beogza*, ἦτοι μὲ φρίκην. (Υἱὲ ἀνθρώπου, τρώγε τὸν ἄρτον σου μὲ τρόμον καὶ πίνε τὸ ὕδωρ σου μὲ φρίκην καὶ ἀγωνίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «μετὰ βασάνου». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν κλόνοις», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κλονῶ (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 14,16).

Κλονίζω, σείω σφοδρῶς, συνταράσσω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *marginiz*, ἦτοι αὐτὸς ὁ ὁποῖος συνταράσσει. (Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος κάμνει τὴν γῆν νὰ τρέμῃ, ὁ ὁποῖος σείει τὰ βασίλεια;). Οἱ Ο' ἔχουν «ὁ παροξύνων», ὑπὸ τὴν αὐτὴν περίπου ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὁ κλονῶν», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «ὁ κλονήσας», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 45,24. Ἐξ. 15,14·15. Δευτ. 28,65. Α' Βασ. (Σαμ.) 28,15. Β' Βασ. (Σαμ.) 7,10, 18,33. Ψαλμ. 4,5. Ἦσ.

49. Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ μεταβιβάσεως κληρονομικῶν δικαιωμάτων (βλ. καὶ Π. Σιμωντᾶ, *Τὸ βιβλίον τῆς Ρούθ*, σελ. 100).

5,25. 13,13. 14,9·16. 32,11. 64,1, ως επίσης και υπό του Συμμάχου ἐν Κριτ. 9,13.

Κλύζω (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 28,15).

Κατακλύζω, πλημμυρῶ, βρέχω, ὀρμῶ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *šoterh*, ἦτοι κατακλύζουσα, πλημμυροῦσα. (Ὅταν ἐπέλθῃ ἡ πλημμυροῦσα καταιγίς, δὲν θὰ ἔλθῃ ἐναντίον ἡμῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*φερομένη*», ἦτοι καταστρεπτικὴ καταιγίς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*κλύζουσα*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 31(32),6, ως επίσης καὶ υπό του Συμμάχου ἐν Ἦσ. 28,15.

Κνίς (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 34,13).

Τὸ φυτὸν κνίδη, ἡ τσουκνίδα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *qimmos*, ἦτοι κνίδες. (Καὶ θὰ βλαστήσουν εἰς τὰ ἀνάκτορα αὐτῆς ἀκανθαί, κνίδες καὶ βάτοι εἰς τὰ ὄχυρώματα αὐτῶν). Εἰς τὸ κείμενον τῶν Ο', ὅπου ἀναγιγνώσκωμεν «*ἀκάνθινα ξύλα*», δὲν ὑπάρχει σαφήνεια ἐν προκειμένῳ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ κνίδες*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ υπό του Θεοδοτίωνος, ως επίσης καὶ υπό του Συμμάχου. Ὑπὸ δὲ του τελευταίου χρησιμοποιεῖται καὶ ἐν 55,13.

Κοιμήτρον (Σύμμ.). (Κριτ. 4,18).

Κάλυμμα ἢ ἔνδυμα ὕπνου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *bassemikha*, ἦτοι μὲ κάλυμμα. (Καὶ εἰσηλθεν αὐτὸς εἰς τὴν σκηνὴν της, καὶ στή τὸν ἐσκέπασε μὲ κάλυμμα). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν τῇ δέρρει αὐτῆς*» (κατὰ τὸν κώδικα Α) ἢ «*ἐπιβολαίῳ*» (κατὰ τὸν κώδικα Β), ἦτοι μὲ δερμάτινον κάλυμμα ἢ ἐπανωφόριον, ἀντιστοίχως. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐν κοιμήτρῳ*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ως επίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κόλλησις (Σύμμ.). (Ἦσ. 41,7).

Συγκόλλησις, στενὴ σύνδεσις, σύσφιγξις. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *laddebeq*, ἦτοι διὰ τὴν συγκόλλησιν. (Καλὸν εἶναι αὐτὸ διὰ τὴν συγκόλλησιν). Οἱ Ο' ἔχουν «*σύμβλημα*», ἦτοι ἔνωσις, συγκόλλημα, ραφή. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰς κόλλησιν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κολοβὸς (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 37,27).

Ἀκρωτηριασμένος, ἔλλιπής, μὴ ἀκέραιος, βραχύς. Τὸ ἐβραϊκόν

ἔχει qitsre - jad, ἦτοι πολὺ μικροί, ἀδύναμοι εἰς τὰς χεῖρας. (Οἱ κάτοικοι τῶν ἦσαν πολὺ ἀδύναμοι, ἐτρόμαξαν καὶ κατησχύνθησαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀνήκα τὰς χεῖρας*», ἦτοι ἀνύψωσα τὰς χεῖράς τῶν (καταστήσας αὐτὰς ἀνικάνους). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*κολοβοὶ χερσίν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Κολοβότης (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 6,9).

Ἡ ιδιότης τοῦ κολοβοῦ (βλ. λ.), ἡ ἀτέλεια τῆς ἀναπτύξεως. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *miqotser ruah*, ἦτοι ἕνεκα τῆς ψυχικῆς ἀδυναμίας. (Αὐτοὶ ὅμως δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἕνεκα τῆς ψυχικῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς σκληρᾶς δουλείας τῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἀπὸ κολοβότητος πνεύματος*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κονίωμα (Σύμμ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 1,2).

Πληροῦμαι κόνεως, κονιορτοῦ, σκονίζομαι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *wa'adama* ('al - ro'so), ἦτοι καὶ μὲ χῶμα (ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του). (Καὶ ἦλθε κάποιος ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ στρατοπέδου τοῦ Σαουλ μὲ σχισμένα τὰ ἐνδύματά του καὶ μὲ χῶμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ γῆ (ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ)*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*κεκονιμένος*», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «*κεκονιασμένος*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Γέν. 32,25.

Κοντάριον (Σύμμ.). (Ψαλμ. 34 [35],2).

Ἐπίμηκες ξύλον ἐν εἴδει δόρατος, κοντός, κοντάρι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *wetsinna*, ἦτοι καὶ (μεγάλην) ἀσπίδα. (Λάβε εἰς χεῖράς σου ὄπλον καὶ [μεγάλην] ἀσπίδα καὶ ἔλθε εἰς βοήθειάν μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ θυρεοῦ*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*κονταρίον*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Κοπώδης (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 1,8).

Κοπιώδης, κοπιαστικός, ἐπίπονος, ὀχληρός. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *je-ge'im*, ἦτοι κοπιαστικά. (Ὅλα τὰ πράγματα εἶναι κοπιαστικά). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐγκοποι*», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*κοπώδεις*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κορέννυμαι (Σύμμ.). (Ψάλμ. 21 [22],27).

Ἵπερπληροῦμαι, γεμίζω, χορταίνω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει wejisba'u, ἦτοι καὶ θὰ χορτάσουν. (Θὰ φάγουν οἱ πτωχοὶ καὶ θὰ χορτάσουν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐμπλησθήσονται». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ κορεσθήσονται», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ πλήρως καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Κορμὸς (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 11,1).

Τὸ στέλεχος δένδρου, τὸ κύριον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ παντὸς πράγματος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει miggeza', ἦτοι ἐκ τοῦ κορμοῦ. (Καὶ θὰ ἐξέλθῃ κλάδος ἐκ τοῦ κορμοῦ τοῦ Ἰεσσαί). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐκ τῆς ρίζης», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοϊαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἀπὸ κορμοῦ», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 14,7,8, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἰωβ 14,8. Ἦσ. 11,1 καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἰωβ 14,7,8. Ἦσ. 11,1.

Κορυφαῖος (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 23,23).

Αὐτὸς ὁ ὀπίοις εὐρίσκεται εἰς τὴν κορυφήν, ὁ ἐξέχων, ὁ ἀνώτατος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει weqoa', ἦτοι ἡγεμῶν, ἄρχων. Διὰ τῆς λέξεως ταύτης δηλοῦνται καὶ οἱ κάτοικοι μιᾶς ἐπαρχίας ἀνατολικῶς τῆς Βαβυλωνῆς. ([Θὰ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐναντίον σου] ... τοὺς Βαβυλωνίους καὶ ὄλους τοὺς Χαλδαίους, τοὺς [κατοίκους] Φεκῶδ καὶ Σουὲ καὶ Κουέ). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «καὶ Κουέ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ κορυφαῖον», ἀποδίδει οὐχὶ ἐσφαλμένως τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Κοσκινίζω (Ἀκύλ.). (Ἀμὼς 9,9).

Καθαρίζω μὲ τὸ κόσκινον, ἐξετάζω λεπτομερῶς. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει wahaní'othi, ἦτοι καὶ θὰ κοσκινίσω. (Θὰ προστάξω καὶ θὰ κοσκινίσω εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, ὅπως ἀκριβῶς κοσκινίζουν μὲ τὸ κόσκινον). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ λιγμῶ», καὶ κατ' ἄλλην γραφήν «καὶ λιγμήσω». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ κοσκινιῶ», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Κοσκίνωμα (Θεοδοτ.). (Ἐξ. 35,16).

Μικρὸν πλέγμα, μικρὰ ἐσχάρα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει we'eth - mikh-bar, ἦτοι καὶ τὴν ἐσχάραν. (Τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὴν χαλκίνην ἐσχάραν αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἀγνοοῦν τὴν λέξιν, λόγῳ κολοβώσεως ἐνταῦθα τοῦ κειμένου. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων

«καὶ τὸ κοσμίωμα», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Κόσμημα (Σύμμ.). (Ἰσμ. 1,10).

Στόλισμα, ἐγκαλλώπισμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *battorim*, ἦτοι μὲ τὰ στολίσματα (μὲ τὰ [γυναικεῖα] κοσμήματα). (Αἱ σιαγόνες σου εἶναι ὠραῖαι μὲ τὰ στολίσματα). Οἱ Ο' ἔχουν «ὡς τρυγόνος», ἀναγνώσαντες, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἑλαφρῶς παρηλλαγμένην τὴν λέξιν καὶ ἐκλαβόντες αὐτὴν ὑπὸ μίαν ἄλλην σημασίαν τῆς, σχετιζομένην πρὸς τὰς τρυγόνας. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν κοσμήμασιν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὀρθῶς δὲ ἀφίσταται τῶν Ο'.

Κράββατος (Ἀκύλ.). (Ἀμὼς 3,12).

Κλίνη, ἀνάκλιτρον. Ἐνταῦθα τὸ κείμενον ἔχει ὑποστῆ σοβαρὰν διαταραχὴν. Ἐχει δὲ ἄλλην σημασίαν εἰς τὸ ἑβραϊκόν καὶ ἄλλην εἰς τοὺς Ο'. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *mitta*, ἦτοι τῆς κλίνης. (Ὅπως ὁ ποιμὴν σφίξει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λέοντος δύο πόδας ἢ ἐν μέρος τοῦ ὠτός, οὕτω θὰ διασωθοῦν οἱ Ἰσραηλίται, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρεία εἰς τὸ ἄκρον τῆς κλίνης...). Οἱ Ο' ἔχουν «φυλῆς», ἀναγνώσαντες, προφανῶς, *matte*. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «κραββάτου», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται ὁμως τῶν Ο'.

Κρατερός (Σύμμ.). (Ψαλμ. 48 [49],15).

Ἰσχυρός, τραχὺς, σκληρός, βίαιος, νικητής, ὑπέρτερος. Τὸ κείμενον παρουσιάζει μίαν ἰδιάζουσαν δυσχέρειαν καὶ ἀβεβαιότητα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wetsiram*, ἦτοι ἡ μορφὴ αὐτῶν. (Ἡ μορφὴ αὐτῶν θὰ παλαιωθῇ εἰς τὸν Ἄδην, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ἡ κατοικία των). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὸ δὲ κρατερόν αὐτῶν», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο', καὶ ἔχει ἀπομακρυνθῆ τῆς, δυσχεροῦς ἄλλως τε, ἐννοίας ἀμφοτέρων τῶν κειμένων τούτων.

Κρηπίδωμα (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 43,14).

Κρηπίς, βάσις, θεμέλιον, ὑπόβαθρον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *ad-ha'azara*, ἦτοι μέχρι τῆς ἄκρης. (Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ μέχρι τῆς χαμηλοτέρας ἄκρης θὰ εἶναι δύο πήχεις). Οἱ Ο' ἔχουν «πρὸς τὸ ἰλαστήριον» (τὸ χρυσοῦν κάλυμμα τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἕως τοῦ κρηπιδώματος», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις ἀπαντᾷ τρεῖς φορὰς ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ.

Κροκύφαντος (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 3,19).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ὑφαίνεται μὲ κρόκην, μὲ ὑφάδι. Τὸ ἑβραϊκόν

ἔχει hannetiphoth, ἦτοι τὰ κοσμήματα τοῦ λαιμοῦ (τὰ περιδέ-
ραιο) ἢ, ἴσως, τὰ ἐνώτια (τὰ σκουλαρίκια). ([Κατ' ἐκείνην τὴν
ἡμέραν θὰ ἀφαιρέση ὁ Κύριος...]) τὰ περιδέραιο καὶ τὰ βραχιόλια καὶ
τὰς καλύπτρας). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὸ κάθεμα», ἦτοι τὸ περιδέ-
ραιο. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τοὺς κροκυφάντους», δὲν ἀποδίδει
ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ περισσότερο πρὸς τοὺς Ο'.

Κροκυφάντως (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 52,23).

Εἶδος δικτυωτοῦ, καλύπτοντος τὰ κιονόκρανα τοῦ ναοῦ τῆς Ἱε-
ρουσαλήμ (κιγκλίδωμα). Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'al - hassebakha, ἦτοι ἐπὶ
τοῦ δικτυωτοῦ. (Ὅλα τὰ ἐπὶ τοῦ δικτυωτοῦ ῥόδια ἦσαν συνολι-
κῶς ἑκατόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπὶ τοῦ δικτύου». Ὁ Ἀκύλας, μεταφρά-
ζων «ἐπὶ τοῦ κροκυφαντώτου», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὁμοίως
δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 22,
ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν τῷ αὐτῷ στίχῳ.

Κρουνισμός (Ἀκύλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 5,8).

Ἐξακόντισις, ἀναπήδησις τοῦ ὕδατος, καταιονισμός, ρεῦμα. Τὸ
ἐβραϊκόν ἔχει batstsinnor, ἦτοι διὰ τοῦ ρεύματος, διὰ τοῦ
ὄχετοῦ (διὰ τοῦ ὑδραγωγείου). (Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ καταβάλλῃ
Ἱεβουσαῖον, νὰ εἰσέλθῃ [εἰς τὸ φρούριον] διὰ τοῦ ὄχετοῦ). Οἱ Ο'
ἔχουν «ἐν παραξιφίδι», ἦτοι διὰ τοῦ παρὰ τὸ ξίφος ἐγχειρι-
δίου του. Οὕτω μεταφράζουν οὗτοι τὸ κεῖμενον ὡς ἐξῆς: «Ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος θὰ καταβάλλῃ Ἱεβουσαῖον, νὰ τὸν φονεύσῃ διὰ τοῦ, παρὰ τὸ
ξίφος, ἐγχειριδίου του». Εἶναι προφανές, ὅτι τὸ κεῖμενον λαμβάνει
ἐνταῦθα δύο διαφόρους ἐρμηνείας, μίαν κατὰ τὸ ἐβραϊκόν καὶ μίαν
κατὰ τοὺς Ο'. Ὁ δὲ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν κρουνισμῶ», προσεγ-
γίζει τὸ ἐβραϊκόν καὶ ἀφίσταται τῶν Ο'.

Κρουνός (Σύμμ.). (Ψαλμ. 41 [42],8).

Ρεῦμα, ἄφθονος ροή, ὄχετος ὕδατος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει tsinnore-
kha, ἦτοι τῶν καταρρακτῶν σου. (Ἡ ἄβυσσος καλεῖ τὴν ἄβυσ-
σον εἰς τὸν [παταγῶδη] ἦχον τῶν καταρρακτῶν σου). Οἱ Ο' ἔχουν,
ὁμοίως, «τῶν καταρρακτῶν σου». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τῶν
κρουνῶν σου», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς
Ο'.

Κροῦσμα (Σύμμ.). (Ἱσ. 1,6).

Κροῦσις, κτύπημα, πλήγμα, προσβολή. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει terijja,
ἦτοι νωπά, νέα, πρόσφατα (κτυπήματα). (Ἀπὸ τὸ πέλημα τοῦ

ποδὸς μέχρι τῆς κεφαλῆς δὲν ὑπάρχει ὑγεία εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ τραύματα καὶ μώλωπες καὶ πρόσφατα κτυπήματα). Οἱ Ο' ἔχουν «φλεγμαινοῦσα», ἥτοι προκαλοῦσα φλεγμονὴν (αἱμάσουσα) πληγῆ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κρούσματος», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κρῦος (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 77 [78],47).

Πάγος, παγετός, παγετῶδες ψῦχος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *bahanamal*, ἥτοι μὲ τὸν παγετόν. (Κατέστρεψε τὰς ἀμπέλους τῶν μὲ τὴν χάλαναν καὶ τὰς συκομορέας τῶν μὲ τὸν παγετόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν τῇ πάχνη», ἥτοι μὲ τὴν παγωνιά. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν κρύει», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κρύφα (Σύμμ.). (Ἰωβ 13,10).

Κρυφίως, μυστικῶς, ἐν κρυπτῷ, «κρυφά». Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'im - bassetter*, ἥτοι ἐὰν κρυφίως. (Θὰ σὰς ἐλέγξῃ ὅπωςδὴποτε, ἐὰν κρυφίως προσώποληπτῆτε). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰ δὲ καὶ κρυφῆ», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «μὴ κρύφα», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 31,27.

Κρυφιαστῆς (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 8,3).

Ἑρμηνευτῆς ὀνειρώων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hahartummim*, ἥτοι οἱ μάγοι (οἱ μάντιες, οἱ γόητες). (Καὶ ἔπραξαν ὁμοίως οἱ μάγοι μὲ τὰς μαγικὰς ῥῥὰς αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «οἱ ἐπαιδοί», ὑπὸ τὴν αὐτὴν περιόπου ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «οἱ κρυφιασταί», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 41,8·24. Ἐξ. 7,11.

Κρυφίως (Σύμμ.). (Ἀββ. 3,14).

Μυστικῶς, λαθραίως, «κρυφά». Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *bammistar*, ἥτοι ἐν κρυπτῷ, κρυφίως. (Διὰ τὰ καταφάγουν τὸν πωχὸν ἐν κρυπτῷ). Οἱ Ο' ἔχουν «λάθρα». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κρυφίως», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Κτενιστὸς (Σύμμ.). (Ἡσ. 19,9).

Κτενισμένος, λαναρισμένος, ἐξεσμένος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *seriqoth*, ἥτοι κτενισμένον (εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐρίου). (Καὶ θὰ ἐντραποῦν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰς τὸ κτενισμένον λινάρι). Οἱ Ο' ἔχουν «σχιστόν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κτενιστόν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κτητός (Σύμμ.). (΄Αββ. 2,17).

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναται ἢ ἐπιθυμεῖ κάποιος νὰ ἀποκτήσῃ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει behemoth, ἤτοι τῶν ζώων (τῶν κτηνῶν). (Ἡ καταστροφή τοῦ Λιβάνου θὰ σὲ καλύψῃ, καὶ ἡ ἐξόντωσις τῶν ζώων θὰ σὲ συντριψῇ). Οἱ Ο' ἔχουν «θηρίων». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κτητῶν», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κτήτωρ (Σύμμ.). (΄Ιωήλ 1,11).

Κάτοχος, ἰδιοκτήτης, κύριος, ἰδρυτής. Τὸ κείμενον εἶναι λίαν δυσχερές. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει kogemim, ἤτοι ἀμπελουργοί. (Ἐντραπῆτε, γεωργοί, θρηνησατε, ἀμπελουργοί, διὰ τὸν σίτον καὶ τὴν κριθήν). Οἱ Ο' ἔχουν «κτῆματα». Ὁ δὲ Σύμμαχος, μεταφράζων «κτῆτορες», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὅμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Κύκησις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 63 [64],3).

Ἀνάμειξις, ἀνακάτωμα (βλ. καὶ κυκῶ). Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει merig-sath, ἤτοι ἀπὸ φρυάγματα (ἀπὸ πλήθος, ἀπὸ σύναξιν). (Προφύλαξέ με ἀπὸ συμβούλιον πονηρῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ πλήθος ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «ἀπὸ πλήθους». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἀπὸ κυκῆσεως», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κυκληδόν (Σύμμ.). (΄Ιωβ 37,12).

Εἰς σχῆμα κυκλικόν, στρογγύλον, κυκλοτερῶς. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει mesibboth, ἤτοι ἐξ ὄλων τῶν μερῶν (κυκλικῶς). (Καὶ αὐτὸ [τὸ νέφος] περιστρέφεται κυκλικῶς ὑπὸ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ [τοῦ Θεοῦ]). Οἱ Ο' ἔχουν «κυκλώματα». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κυκληδόν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'.

Κυκῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 2,1).

Ἀνακυκῶ, ἀνακινῶ, ἀνακατώνω, ἀναταράσσω, ἀναστατώνω, συνταράσσω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει ragešu, ἤτοι συνεταράχθησαν (ἐφρύαξαν). (Διατὶ συνεταράχθησαν τὰ ἔθνη;). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «ἐφρύαξαν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «κυκῶ», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Κύλισμα (Σύμμ.). (΄Ιεζ. 10,13).

Περιστροφικὴ κίνησις σώματος, τὸ ὁποῖον κυλῖεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει haggalgal, ἤτοι ἀνεμοστρόβιλος. (Διὰ τοὺς τροχοὺς ἤκουσα ὅτι ὠνομάζοντο «Γαγγάλ» [ἀνεμοστρόβιλος]). Οἱ Ο' ἔχουν «Γελεγέλ», ἤτοι τροχός. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων

«κυλίσματα», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κυλισμός (Θεοδοτ.). (Παρ. 2,18).

Κύλισμα (βλ. λ.). Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *ma'ggelothaha*, ἤτοι τὰ βήματα αὐτῆς. (Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὀδηγοῦν πρὸς τὸν θάνατον καὶ τὰ βήματα αὐτῆς πρὸς τοὺς νεκρούς). Οἱ Ο' ἔχουν «*τοὺς ἄξονας αὐτῆς*», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*κυλισμός*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Κυνοκέφαλος (Σύμμ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 3,8).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει κεφαλὴν — πρόσωπον, μορφὴν— κυνός, μεταφορικῶς δὲ καὶ περιφρονητικῶς ὁ ἀνάξιος λόγου, ὁ ἀναιδής, ὁ ἀναίσχυντος, ὁ εὐκαταφρόνητος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *har'os keleb*, ἤτοι μήπως (εἶμαι) κεφαλὴ κυνός; (Μήπως εἶμαι κεφαλὴ κυνός [εὐκαταφρόνητος] ἐγώ, ὁ ὁποῖος δεικνύω σήμερον καλὴν διάθεσιν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου;). Οἱ Ο' ἔχουν «*μὴ κεφαλὴ κυνός (ἐγὼ εἶμι;)*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*μὴ κυνοκέφαλος;*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

(*Συνεχίζεται*)